

صدیقی در خصوص جزئیات این آیین می‌گوید: همزمان با بیست و هفتم ماه مبارک رمضان زنان یزدی با حضور در مساجد جامع، آیین سنتی «پیراهن مراد» را برای گرفتن حاجت برگزار می‌کنند که این آیین در شهرهای استان کرمان نیز رایج است «پیراهن مراد» یک رسم کهن و دیرینه است که در آن، زنان یزدی پارچه‌هایی را خریداری کرده و در مسجد جامع شهر آن را به نیت سلامت و حاجت روایی خود یا عزیزانشان برش زده و می‌دوزند. این آیین در یزد با استقبال بسیار زیادی روبرو می‌شود و در روز بیست و هفتم ماه مبارک رمضان، مسجد جامع شهر جای سوزن انداختن نیست.

وی به ابعاد این آیین نیز اشاره و اضافه می‌کند: در آیین «پیراهن مراد» برای بانوانی که بچه دار نمی‌شوند، با پارچه پیراهن‌های کوچکی برش داده می‌شود و پس از دوخته شدن؛ آن را لای قرآن

می‌گذارند تا سال آینده که این فرد حاجت خود را دریافت کرده باشد و سپس این پیراهن کوچک را از لای قرآن خارج می‌کنند و یا بسته به هر حاجتی که هر شخصی دارد، از پارچه‌هایی که خریداری شده یک لباس کوچک برش داده می‌شود و لای قرآن نگهداری می‌شود تا فرد بتواند حاجت خود را بگیرد.

این پژوهشگر حوزه فرهنگ سنتی یزد ادامه می‌دهد: بخش دیگری از آیین «پیراهن مراد» برش چادر بر روی سر زنان و به ویژه دختران مجرد یزدی است که در شهرهای استان کرمان هم انجام می‌شود. بر این اساس، در روز بیست و هفتم ماه مبارک رمضان و به یمن حاجت و مراد، پارچه‌های چادر رنگی و چادر نمازی خریداری شده و روی سر دختران مجرد یا زنانی که حاجاتی در دل دارند برش داده می‌شود. این چادر

دوخته نمی‌شود و در صندوقچه‌ای نگهداری می‌شود تا فرد مورد نظر حاجت خود را بگیرد و پس از آن چادر را دوخته و از آن استفاده می‌کند.

این آیین‌ها برخاسته از فرهنگ عامه مردم است

صدیقی این چنین آیین‌هایی را بیشتر آیین‌های مردم نهاد دانسته و عنوان می‌کند: آیین‌هایی چون «دوست دوست، علی دوست» و «پیراهن مراد» را می‌توان بیشتر آیین‌های مردم نهاد نامید چرا که در آیات، روایات، سندهای قدیمی و تاریخی اشاره‌ای بر انجام آن‌ها نشده و بیشتر برخاسته از دل مردم عامه شهر است. به طور مثال همانطور که مردم گره زدن سبزه در روز ۱۳ فروردین را عامل حاجت روایی می‌دانند، این سنت‌ها را نیز بهانه‌ای قرار می‌دهند برای حس نزدیکی بیشتر با خداوند و گرفتن حاجات خود.

وی بر حفظ چنین آیین‌هایی تاکید کرده و اضافه می‌کند: آیین‌های این چنینی برخاسته از فرهنگ فولکلور بومی مناطق مختلف ایران است و می‌تواند مسئولان مربوطه برای احیا، حفظ و نگهداری این آیین‌ها و سنت‌ها که در واقع گوشه‌ای از هویت ملی ایران زمین است و رساندن آن به دست آیندگان تلاش نمایند تا مبدا در برابر هجمه جامعه مدرن امروزی؛ چنین آیین‌های زیبا، سنتی و قشنگی لابلای کوچه پس کوچه‌های شهرهای قدیمی گم شود.

آنچه صدیقی گفت برگرفته از آیین‌های سنتی بود که در استان‌های یزد و کرمان مشترک است و بسیاری از مردم هنوز برای انجام آن‌ها جدیت دارند. این آیین‌ها همانطور که گفته شد نشان دهنده هویت فولکلور مردم ایران زمین هستند که به هر خطه از این مرز و بوم رنگ و بویی سنتی و فرهنگی می‌دهند و بایستی با یک برنامه‌ریزی مدون برای حفظ و احیای آن‌ها کوشید.

